

For to uger siden var netop disse lokaler rammen om Socialdemokratiets kongres. Jeg skal ikke lægge skjul på, at mine forventninger var noget spændte. Fra forhåndstalen lød det jo, at kongressen ville have intet mindre end "velfærdssamfundet" som sit omdrejningspunkt.

NU, tænkte jeg forhåbningsfuldt, NU får vi så Socialdemokratiets bud på, hvilke reformer der skal til for at forny og forbedre vores samfund. Endelig får vi afsløret Socialdemokratiets ambitiøse plan.

Men hvad skete der? Tavshed.

Total tavshed - og så i øvrigt kolossale mængder af varm luft. Ved hjælp af behændig retorik undlod man at fortælle om Socialdemokratiets egen politik. Ikke så meget som en sætning om nødvendige reformer eller ændringer. Ikke så meget som en sætning om hvordan vi skal møde det 21. århundredes nye udfordringer.

Nej, ingen visioner for fremtidens samfund. Tavshed og varm luft det var hvad danskerne fik leveret fra den socialdemokratiske kongres.

Hvor er det egentlig fantastisk. Hvor er det fantastisk, at Socialdemokratiet fortsat vil forsøge at bilde vælgerne ind, at de har patent på at levere tryghed. Såvel social, økonomisk, retssikkerhedsmæssig som kulturel tryghed forsøger socialdemokraterne at tage patent på.

Ja, socialdemokraterne forsøger at sætte lighedstegn mellem socialdemokratisme og tryghed.

Men er det særlig trygt, at være ledet af magtfuldkomne socialdemokratiske politikere, der ikke tør kæmpe åbent for de nødvendige ændringer, men blot kommer listende som en tyv om natten?

Nej, siger jeg.

For hvad er det vi oplever?

Lad mig minde om, at det jo var Poul Nyrup Rasmussen, der i sin tid udråbte 90'erne til at være "moralens årti". Og her på tærsklen til det nye årti må det være tid at gøre status. Det er tiden at se nærmere på, hvordan det egentlig er gået med regeringens egen moral.

Er det særlig moralsk, at love børnefamilierne guld og grønne skove for dernæst ikke at ville gennemføre det, som er børnefamiliernes største ønske - nemlig ønsket om større valgfrihed når det gælder børnepasning.

Er det særlig moralsk, at love de ældre bedre hjemmehjælp. Når regeringen

efterfølgende sætter tommelskruer på kommunerne, så hjemmehjælpen mange steder må indskrænkes. Og nu skal de ældre ifølge finansminister Mogens Lykketoft oven i købet til selv at betale for hjemmehjælpen.

Er det særlig moralsk, gang på gang at love at man vil volden til livs. Samtidig med, at man skærer i politiets ressourcer.

Er det særlig moralsk, i valgkampen at garantere boligejerne, at der ikke sker indgreb mod ejerboligen. For straks efter valget at gennemføre pinsepakken, som over fire år pålægger boligejerne 28 mia. kr. mere i skat.

Er det særlig moralsk, i valgkampen at garantere pensionsopsparerne, at der ikke sker forringelser for den private pensionsopsparing. For straks efter valget at gennemføre pinsepakken, som over fire år pålægger pensionsopsparerne ekstraskat på 30 mia. kr.

Er det særlig moralsk, at love erhvervslivet bedre konkurrenceevne for så at gennemføre pinsepakken, der over fire år pålægger virksomhederne en ekstraskat på 10 mia. kr. Og nu foreslår regeringen med Lykketofts finanslovsforslag yderligere 3 mia. kr. i nye skatter til erhvervslivet.

Er det særlig moralsk, når statsministeren personligt skriver under på et efterlønsbevis som garanti mod forringelser af efterlønnen, når det viser sig, at den underskrift intet værd.

Sådan kunne jeg blive ved. Listen over regeringens mange løftebrud er lang. Ja, nærmest uendelig og er udtryk for at regeringen IKKE har levet op til Nyrops egen fine målsætning om, at 90'erne skulle være moralens årti.

Et er, at de mange løftebrud er udtryk for ualmindelig dårlig moral, men hvad værre er, ER at det rent faktisk betyder, at vi nu står overfor en særdeles handlingslammet statsminister.

Tag nu bare hele spørgsmålet om dansk medlemskab af ØMU'en.

Her oplever vi en statsminister, der har deponeret sin handlefrihed hos en lille gruppe af socialdemokratiske EU-skeptikere. Men det er da fuldstændig absurd, at statsministeren ikke vil melde ud om en afstemningsdato for dansk medlemskab af ØMU'en. Det er fuldstændig absurd, at statsministeren melder pas - fortsætter strudsepolitikken - og ikke vil se realiteterne i øjnene.

Det er absurd fordi det hele skyldes, at Nyrop på grund af sit løftebrud om efterlønsgarantien er nødt til at lade som om han skal lytte til det socialdemokratiske

bagland før end han kan melde ud. For alle ved jo udmærket godt, at der er et stort flertal for et "ja" blandt Socialdemokratiets medlemmer.

Så alt sammen er intet andet end en skinmanøvre, der blot er med til at forhale hele processen. Medens Nyrup tøver sættes Danmarks position over styr og økonomiminister Marianne Jelved må pænt blive uden for døren, når EURO-11 landene træffer beslutninger om den europæiske økonomiske udvikling.

Ikke bare fordi, jeg synes det er synd for Marianne Jelved, at hun skal stå udenfor døren, når beslutningerne træffes. Men mere fordi hele spørgsmålet om dansk medlemskab af ØMU'en er så vigtigt - er så afgørende for Danmark - skal en dansk afstemning naturligvis ikke udsættes på ubestemt tid.

Det er spørgsmålet ganske enkelt alt, alt for vigtigt til.

Nej, Nyrup vis nu for en gangs skyld lidt handlekraft og mod, lyt til Marianne, der er ked af sidde udenfor og kom med en dato for en folkeafstemning.

Med et efterhånden velkendt citat fra statsministeren - "Kan vi ikke gøre det lidt bedre?" - vil jeg gerne slutte. For jeg er helt enig med statsministeren i, at det bestemt kan gøres bedre. Ikke bare for børnefamilierne, som statsministerens ord var møntet på, men også for de ældre, de syge og hele den danske samfundsøkonomi.

Ingen skal være i tvivl om. NEJ, INGEN skal være i tvivl om at forudsætningen for at det KAN gøres bedre er, at vi får en anden regering. Socialdemokratiet har med deres manglende vilje, deres mange løftebrud og deres manglende visioner netop vist, at de IKKE har noget bud på hvordan det kan gøres bedre.

Men det har Venstre.

Vi vil ikke acceptere ventelister og vold.

Vi vil skabe virkelyst og initiativ.

Vi vil have velfærd og valgfrihed.

Derfor har vi med vores finanslovsudspil åbent lagt vores politik frem. Derfor opretholder vi vores pres på statsministeren for at komme med en dato for en folkeafstemning.

Ingen skal være i tvivl om, at vi ønsker et opgør med det socialdemokratiske formynderiske samfund, der de seneste år har trukket en stadig mere kvælende dyne af bureaukrati og detailregulering ned over danskerne.

Et bureaukrati og en detailregulering, der kvæler virkelysten og initiativet i det danske samfund.

Ingen skal være i tvivl om, at vi ønsker et samfund, hvor det skal kunne betale sig at arbejde. Hvor det skal kunne betale sig at yde en indsats.

Jo, der er brug for en ny regering for at det kan gøres bedre.

TAK FOR ORDET